Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
YVES BOT
1 päivänä helmikuuta 2017 [1]

Yhdistetyt asiat C-361/15 P ja C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P) ja
Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (C-405/15 P)
vastaan

Group Nivelles NV

Valitus – Asetus (EY) N:o 6/2002 – Mitättömyysmenettely – Suihkun vesilukkoa esittävä rekisteröity yhteisömalli – Aikaisempi malli – Riidanalaisen mallin uutuuden ja yksilöllisen luonteen arviointi – Mitättömyysvaatimuksen tekijälle kuuluva todistustaakka – Aikaisemman mallin esittämiseen liittyvät vaatimukset – Asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan sanamuoto ja ulottuvuus – EUIPO:lle todisteiden tutkimisessa annettu toimivalta – Asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohta – Unionin yleisen tuomioistuimen harjoittaman laillisuusvalvonnan rajat – Asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan 2 kohta – Oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste

I Johdanto

1. Unionin tuomioistuimen on nyt käsiteltävissä asioissa täsmennettävä tiettyjen yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 [2] soveltamisessa keskeisten käsitteiden ja periaatteiden ulottuvuutta.

2. Sen on palautettava mieleen erityisesti kyseisen asetuksen tarkoitus ja se, minkälainen toimivalta Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) elimillä on rekisteröityä yhteisömallia koskevan mitättömyysvaatimuksen tutkinnassa.

3. Riita sai alkunsa I-Drain BVBA:n, nykyisen Group Nivelles N.V:n, [3] tekemästä mitättömyysvaatimuksesta, jolla riitautettiin Easy Sanitary Solutions BV:n [4] rekisteröity malli, joka rekisteröinnin mukaan esitti ”suihkun vesilukkoa”. EUIPO:n mitättömyysosastolle esittämänsä vaatimuksen tueksi Group Nivelles väitti, ettei malli ole uusi ja luonteeltaan yksilöllinen, koska olemassa on aikaisempi ja jo julkiseksi tullut malli. Tämän mitättömyysvaatimuksen tutkinnassa ilmenneet ongelmat liittyivät virheisiin, joita tekivät yhtä lailla mitättömyysvaatimuksen tekijä, joka ei esittänyt tilannetta aikaisemman muotoilun osalta asianmukaisesti, kuin EUIPO:n mitättömyysosasto ja kolmas valituslautakuntakin, jotka eivät verranneet kyseessä olevia malleja oikein.

1 Alkuperäinen kieli: ranska.

2 EYVL 2002, L 3, s. 1. Asetusta on muutettu 18.12.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1891/2006 (EUVL 2006, L 386, s. 14).

3 I-Drain sulautui myöhemmin Group Nivellesiin.

4 Jäljempänä ESS.

4. Tämän johdosta unionin yleinen tuomioistuin antoi 13.5.2015 tuomion Group Nivelles v. SMHV – Easy Sanitary Solutions (Suihkun lattiakaivo),[5] jolla se kumosi EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 4.10.2012 tekemän päätöksen.[6]

5. Nyt käsiteltävissä valitusasioissa EUIPO vaatii kyseisen tuomion kumoamista ja ESS sen osittaista kumoamista.

6. Tässä ratkaisuehdotuksessa ehdotan aluksi, että unionin tuomioistuin tutkii viran puolesta perusteen, joka koskee unionin yleiseltä tuomioistuimelta puuttuvaa toimivaltaa. Katson nimittäin, että unionin yleinen tuomioistuin on ESS:n esittämän liitännäisen perusteen tutkinnassa ylittänyt asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan 2 kohdan mukaisen laillisuusvalvontansa rajat, minkä seurauksena valituksenalainen tuomio olisi mielestäni kumottava osittain.

7. Toiseksi ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää EUIPO:n asiassa C-405/15 P tekemän valituksen.

8. Esitän aluksi, mistä syistä unionin yleinen tuomioistuin mielestäni teki virheen, kun se valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa vaati EUIPO:ta rekonstruoimaan aikaisemman mallin yhdistämällä mitättömyysvaatimukseen liitetyissä luetteloiden otteissa esitetyt mallin osat. Osoitan, ettei tällainen velvoite voi sisältyä kyseisen asetuksen 5 artiklassa tarkoitettuun mallin uutuuden arviointiin eikä myöskään kuulua EUIPO:n elimille asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohdassa annettuun toimivaltaan, koska velvoite on ristiriidassa kyseisen asetuksen 3 artiklan sanamuodon ja ulottuvuuden kanssa.

9. Toiseksi esitän syyt, joiden perusteella tämä toteamus ei kuitenkaan voi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

10. Kolmanneksi ja viimeiseksi ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää ESS:n tekemän valituksen.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Asetus N:o 6/2002

11. Asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan ”mallilla” tarkoitetaan tuotteen tai sen osan ulkomuotoa, joka johtuu tuotteen ja/tai sen koristelun piirteistä, erityisesti linjoista, ääriviivoista, väreistä, muodosta, pintarakenteesta ja/tai materiaalista.

12. Asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan malli suojataan yhteisömallilla vain, jos se on uusi ja luonteeltaan yksilöllinen.

13. Saman artiklan 2 kohdan mukaan sellaista mallia, jota sovelletaan tai joka sisältyy moniosaisen tuotteen osana olevaan tuotteeseen, pidetään uutena ja luonteeltaan yksilöllisenä vain, jos osa, sen jälkeen, kun se on sisällytetty moniosaiseen tuotteeseen, pysyy näkyvissä tuotteen tavanomaisen käytön aikana ja jos nämä osan näkyvät piirteet itsessään täyttävät uutuuden ja yksilöllisen luonteen vaatimukset.

14. Mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan mallia pidetään uutena, jos samanlainen malli ei ole tullut tunnetuksi (eli julkiseksi) – kun kyseessä on rekisteröity yhteisömalli – ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai – jos vaaditaan etuoikeutta – ennen etuoikeuspäivää.

5 T-15/13, EU:T:2015:281, jäljempänä valituksenalainen tuomio.

6 Asia R 2004/2010-3, joka koski I-Drainin ja ESS:n välistä väitemenettelyä.

15. Lisäksi asetuksen N:o 6/2002 5 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että malleja pidetään samanlaisina, jos niiden piirteet eroavat vain epäolennaisilta yksityiskohdiltaan.

16. Kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan mallia pidetään luonteeltaan yksilöllisenä, jos asiantuntevan käyttäjän siitä saama yleisvaikutelma eroaa yleisvaikutelmasta, jonka hän on saanut muista malleista, jotka ovat tulleet tunnetuksi (eli julkiseksi) – kun kyseessä on rekisteröity yhteisömalli – ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai – jos vaaditaan etuoikeutta – ennen etuoikeuspäivää.

17. Mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaan sovellettaessa 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa mallin katsotaan tulleen tunnetuksi (eli julkiseksi), jos se on julkaistu rekisteröinnin jälkeen tai muutoin, asetettu näytteille, jos sitä on käytetty liiketoiminnassa tai se on muulla tavoin julkistettu tapauksen mukaan joko ennen sitä päivää, jona malli, jolle suojaa vaaditaan, on ensimmäisen kerran tullut tunnetuksi (eli julkiseksi), paitsi silloin, kun nämä toimet eivät kohtuudella ole voineet tulla unionissa alalla toimivien tahojen tietoon tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä.

18. Asetuksen N:o 6/2002 10 artiklan, jonka otsikko on ”Suojan laajuus”, 1 kohdassa säädetään, että yhteisömallin antaman suojan piiriin kuuluvat kaikki mallit, joista asiantunteva käyttäjä ei saa erilaista yleisvaikutelmaa.

19. Tämän asetuksen 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan yhteisömalli voidaan julistaa mitättömäksi, jos se ei täytä 4–9 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

20. Mainitun asetuksen VII osastossa, jonka otsikko on ”Muutoksenhaku”, olevan 61 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että ”[unionin tuomioistuimelle tehtävän] muutoksenhaun perusteena voi olla puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, [EUT-]sopimuksen tai tämän asetuksen tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö”.

21. Asetuksen N:o 6/2002 VIII osastossa, jonka otsikko on ”Menettely virastossa”, olevan 63 artiklan 1 kohdassa mainitaan lisäksi, että ”[m]enettelyssä virasto tutkii tosiseikat viran puolesta. Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen käsittelyssä tutkiminen rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja heidän esittämiinsä vaatimuksiin”.

22. Asetuksen 65 artiklan 1 kohdan mukaan kaikissa EUIPO:ssa toteutettavissa menettelyissä voidaan käyttää todistelua eli asian selvittämiseksi muun muassa kuulla asianosaisia ja todistajia, pyytää tietoja ja asiakirjojen ja todistuskappaleiden esittämistä tai vaatia asiantuntijalausuntoa.

B Asetus N:o 2245/2002

23. Asetuksen (EY) N:o 6/2002 täytäntöönpanosta 21.10.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2245/2002[7] 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan v ja vi alakohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Virastolle tehtävässä [asetuksen N:o 6/2002] 52 artiklan mukaisessa hakemuksessa mitättömäksi julistamisesta on oltava:

– –

7 EYVL 2002, L 341, s. 28; jäljempänä täytäntöönpanoasetus.

b) tiedot hakemuksen perusteista:

– –

v) jos mitättömyysperusteena on se, että rekisteröity yhteisömalli ei täytä asetuksen [N:o 6/2002] 5 ja 6 artiklan mukaisia vaatimuksia, tiedot ja sellaisten aiempien mallien esittäminen, jotka voivat muodostaa esteen rekisteröidyn yhteisömallin uutuudelle tai yksilölliselle luonteelle, sekä asiakirjat, jotka osoittavat aiempien mallien olleen voimassa;

vi) maininta näitä perusteita tukevista seikoista, todisteista ja syistä;

– –”

III Asian tausta

24. ESS on numerolla 000107834-0025 rekisteröidyn yhteisömallin haltija; yhteisömallia koskeva rekisteröintihakemus jätettiin 28.11.2003 (jäljempänä riidanalainen malli).

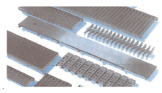
25. Riidanalainen malli on seuraavanlainen:

26. Rekisteröinnin mukaan malli esittää ”suihkun vesilukkoa (shower drain)”.

27. Kantajana ollut I-Drain teki 3.9.2009 EUIPO:lle riidanalaista mallia koskevan mitättömyysvaatimuksen asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella. Se väitti vaatimuksessaan, ettei riidanalainen malli täytä asetuksen N:o 6/2002 4–9 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia, koska mallin tavanomaisessa käytössä näkyvä osa eli rei’ittämätön peitelaatta ei ole uusi ja luonteeltaan yksilöllinen.

28. I-Drain toimitti mitättömyysvaatimuksensa tueksi ja samanlaisen aikaisemman mallin olemassaolon ja julkiseksi tulemisen osoittamiseksi otteita Blücher-nimisen yrityksen tuoteluetteloista vuosilta 1998 ja 2000.[8] Luettelot sisälsivät seuraavan kuvan (jäljempänä aikaisempi malli):

29. EUIPO:n mitättömyysosasto hyväksyi riidanalaista mallia koskevan mitättömyysvaatimuksen 23.9.2010 asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla tekemällään päätöksellä, joka perustui siihen, ettei riidanalainen malli ollut tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla uusi.

30. Mitättömyysosasto lähti siitä, että peitelaatta oli ainoa osa, joka jää näkyviin riidanalaisen mallin asentamisen jälkeen. Se katsoi näin ollen, että peitelaatta oli samanlainen kuin edellä 28 kohdassa esitetyn kuvan keskellä oleva laatta, ja hyväksyi mitättömyysvaatimuksen pelkästään tällä perusteella.

8 Jäljempänä Blücher-luettelot.

31. ESS teki 15.10.2010 mitättömyysosaston päätöksestä valituksen EUIPO:ssa asetuksen N:o 6/2002 55–60 artiklan nojalla.

32. Valitusmenettelyn aikana asianosaiset esittivät väitteidensä tueksi uusia tosiseikkoja ja todisteita, jotka EUIPO:n kolmas valituslautakunta otti huomioon.

33. Se kumosi mitättömyysosaston päätöksen 4.10.2012 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös).

34. Päinvastoin kuin mitättömyysosasto, EUIPO:n kolmas valituslautakunta totesi, ettei riidanalainen malli koostunut pelkästään suorakulmaisesta peitelaatasta vaan myös sivuilla olevista urista ja suihkun vesilukon ulkoreunoista. Näin ollen valituslautakunta vertasi viimeksi mainittua mallia aikaisempaan malliin, joka sen mukaan koostui ”hyvin yksinkertaisesta ja suorakulmaisesta suihkun vesilukosta, joka muodostuu peitelaatasta, jossa on reikä”. [9]

35. Tällä perusteella EUIPO:n kolmas valituslautakunta katsoi, että riidanalainen malli oli asetuksen N:o 6/2002 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla uusi, koska se ei ollut samanlainen kuin aikaisempi malli, vaan siinä oli tähän nähden ”helposti havaittavia” eroja, jotka eivät olleet ”minimaalisia tai vaikeita arvioida objektiivisesti”. [10]

36. Tästä syystä EUIPO:n kolmas valituslautakunta palautti asian mitättömyysosastoon.

IV Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa

A Asianosaisten vaatimukset

37. Group Nivelles nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.1.2013 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista.

38. Kanteensa tueksi Group Nivelles vetosi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka liittyi EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan virheeseen riidanalaisen mallin vertailussa mitättömyysvaatimuksen tueksi vedottuun aikaisempaan malliin nähden. Sen mukaan tämä virhe johti EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan virheelliseen päätelmään siitä, että riidanalainen malli oli asetuksen N:o 6/2002 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla uusi. Group Nivelles esitti tätä varten uuden asiakirjan, jolla se pyrki osoittamaan riidanalaisen mallin uutuuden puuttumisen. Lisäksi se vaati unionin yleistä tuomioistuinta muuttamaan riidanalaista päätöstä.

39. Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.7.2013 jättämässään vastineessa ESS vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista muulla perusteella kuin niillä, joihin Group Nivellesin nostamassa kumoamiskanteessa oli vedottu. ESS nimittäin väitti, että EUIPO:n kolmas valituslautakunta ei riidanalaisen päätöksen 31 kohdassa yhtäältä ottanut mitenkään huomioon sen esittämiä perusteluita, joilla pyrittiin osoittamaan, että tuote, johon aikaisempi malli sisältyi, oli tarkoitettu teollisuuskäyttöön ja että tämä käyttötarkoitus erotti sen riidanalaisesta mallista, eikä toisaalta perustellut päätöstään asianmukaisesti tältä osin. [11] Tämän perusteella ESS väitti, ettei EUIPO:n kolmas valituslautakunta ollut yksilöinyt oikein aikaisempaa mallia ja että tämä oli vaikuttanut mitättömyysvaatimuksen asiasisällön arviointiin.

9 Riidanalaisen päätöksen 31 kohta.

10 Riidanalaisen päätöksen 32 kohta.

11 ESS:n mukaan Group Nivellesin vaatimuksensa tueksi esittämillä aikaisemmilla malleilla, joihin kuuluvat Blücher-luetteloissa olevat mallit, ei voida kyseenalaistaa riidanalaisen mallin uutuutta ja yksilöllisyyttä, koska niiden kohteena ovat eri tuotteet eli teollisuuskäyttöön tarkoitetut lattiakaivot.

B Valituksenalainen tuomio

40. Valituksenalainen tuomio koostuu kolmesta osasta.

41. Kyseisen tuomion ensimmäisessä osassa, johon sisältyvät sen 15–35 kohta, unionin yleinen tuomioistuin tutki ESS:n ja EUIPO:n esille tuomat kanteen tutkittavaksi ottamiseen liittyvät kysymykset. Tätä päättelyä ei nyt käsiteltävässä valituksessa ole riitautettu.

42. Tuomion toisessa osassa, joka muodostuu sen 36–92 kohdasta, unionin yleinen tuomioistuin tutki Group Nivellesin kumoamiskanteensa yhteydessä esittämät kaksi vaatimusta.

43. Aluksi (valituksenalaisen tuomion 36–88 kohdassa) unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi Group Nivellesin esittämän ainoan kanneperusteen.

44. Unionin yleinen tuomioistuin totesi ensin tuomion 59–70 kohdassa, että EUIPO:n kolmas valituslautakunta oli todellakin tehnyt virheen arvioidessaan riidanalaisen mallin uutuutta ja yksilöllisyyttä, koska se oli verrannut kaikkia sen näkyviä piirteitä yhteen ainoaan aikaisemman mallin osaan eikä tästä syystä ollut tehnyt riidanalaisessa päätöksessä asianmukaisia päätelmiä mitättömyysosaston arvioinnissa toteamastaan virheestä. Nyt käsiteltävissä valituksissa ei kyseenalaisteta tätä päättelyä.

45. Sen jälkeen unionin yleinen tuomioistuin tutki tuomion 71–86 kohdassa EUIPO:n ja ESS:n esittämät eri perustelut tarkistaakseen, voitiinko niillä kyseenalaistaa tämä arviointi. Se hylkäsi kaikki nämä perustelut ja asetti tässä yhteydessä EUIPO:lle uuden velvoitteen, jonka tämä on riitauttanut valituksessaan. Analyysinsa päätteeksi unionin yleinen tuomioistuin totesi Group Nivellesin esittämän ainoan kanneperusteen perustelluksi ja hyväksyi sen esittämän kumoamisvaatimuksen.

46. Sitten unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi (valituksenalaisen tuomion 89–92 kohdassa) Group Nivellesin vaatimuksen riidanalaisen päätöksen muuttamisesta ja totesi, ettei sillä ole oikeutta tutkia täysimääräisesti riidanalaisen mallin uutuutta EUIPO:n elinten puolesta.

47. Valituksenalaisen tuomion kolmannessa ja viimeisessä osassa eli sen 93–139 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin tutki ESS:n esittämän liitännäisen perusteen, joka koski perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

48. Todettuaan valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa, että EUIPO:n kolmas valituslautakunta oli perustellut päätöksensä riittävällä tavalla, unionin yleinen tuomioistuin tutki mainitun tuomion 102–133 kohdassa, oliko sellaisen tuotteen yksilöiminen, johon mitättömyysvaatimuksen tueksi vedottu aikaisempi malli sisältyy, merkityksellinen tekijä riidanalaisen mallin uutuuden tai yksilöllisyyden arvioinnissa. Tämän analyysin päätteeksi unionin yleinen tuomioistuin totesi, että kyseinen kriteeri oli todellakin merkityksellinen riidanalaisen mallin yksilöllisyyden arvioinnissa. Tämän perusteella se totesi, että EUIPO:n kolmas valituslautakunta oli katsonut mitättömyysvaatimuksessa esitetyn kuvan keskellä olevan tuotteen virheellisesti ”suihkun vesilukoksi”, ja hyväksyi siten ESS:n esittämän kumoamisvaatimuksen.

49. Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin siis hyväksyi sekä Group Nivellesin esittämän ainoan kanneperusteen että ESS:n esittämän liitännäisen perusteen ja tämän seurauksena kumosi riidanalaisen päätöksen. Group Nivellesin riidanalaisen päätöksen muuttamisesta esittämän vaatimuksen unionin yleinen tuomioistuin sen sijaan hylkäsi.

V Asianosaisten vaatimukset ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

50. Asiassa C-405/15 P tekemässään valituksessa EUIPO vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion ja velvoittaa Group Nivellesin ja ESS:n korvaamaan sen oikeudenkäyntikulut.

51. ESS vaatii unionin tuomioistuinta hyväksymään valituksen EUIPO:n esittämien ensimmäisen ja toisen valitusperusteen osalta ja velvoittamaan Group Nivellesin korvaamaan EUIPO:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Lisäksi se vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen EUIPO:n esittämän kolmannen valitusperusteen osalta ja velvoittamaan EUIPO:n korvaamaan ESS:lle tästä valitusperusteesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

52. Group Nivelles vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa EUIPO:n korvaamaan sille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

53. Yhdistynyt kuningaskunta, joka hyväksyttiin unionin tuomioistuimen presidentin 20.1.2016 tekemällä päätöksellä väliintulijaksi tukemaan EUIPO:n vaatimuksia, vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja toteaa vastaavansa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

54. Asiassa C-361/15 P tekemässään valituksessa ESS vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion osittain ja velvoittaa hävinneen osapuolen korvaamaan sen oikeudenkäyntikulut.

55. EUIPO ja Group Nivelles vaativat, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan kummallekin aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

56. Asiat C-361/15 P ja C-405/15 P yhdistettiin unionin tuomioistuimen presidentin 8.6.2016 antamalla päätöksellä suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

VI Alustavat huomautukset

57. Nyt käsiteltävissä valitusasioissa ehdotan, että unionin tuomioistuin tutkii viran puolesta mielestäni oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvan perusteen eli perusteen, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei noudattanut asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan 2 kohdassa määritellyn mukaisen laillisuusvalvontansa rajoja.

58. Jäljempänä esittämistäni syistä vaikuttaa nimittäin siltä, että unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa riidanalaisen päätöksen laillisuusvalvonnassa.

59. Toimivaltasääntöjen rikkominen kuuluu olennaisten menettelymääräysten rikkomisiin, ja sitä on pidettävä sellaisena oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvana perusteena, joka unionin tuomioistuinten on tutkittava viran puolesta.[12] Näillä säännöillä pyritään nimittäin saavuttamaan yksi unionin oikeusjärjestyksen perustavanlaatuinen arvo eli toimielinten välinen tasapaino, johon lainsäätäjän asetuksen N:o 6/2002 61 artiklassa vahvistama EUIPO:n ja unionin yleisen tuomioistuimen välinen toimivaltajako perustuu. Lisäksi nämä säännöt on luonnollisestikin annettu yleiseksi edun takaamiseksi.

12 Riidanalaisen päätöksen tekijän toimivallan puuttuminen on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sellainen kysymys, joka unionin tuomioistuinten on tutkittava viran puolesta. Ks. vastaavasti tuomio 10.5.1960, Saksa v. korkea viranomainen (19/58, EU:C:1960:19, s. 488); tuomio 30.9.1982, Amylum v. neuvosto (108/81, EU:C:1982:322, 28 kohta); tuomio 13.7.2000, Salzgitter v. komissio (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56 ja 57 kohta); tuomio 27.2.1992, BASF ym. v. komissio (T-79/89, T-84/89–T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 ja T-104/89, EU:T:1992:26, 31 kohta); tuomio 24.9.1996, Marx Esser ja del Amo Martinez v. parlamentti (T-182/94, EU:T:1996:130, 44 kohta); tuomio 28.1.2003, Laboratoires Servier v. komissio (T-147/00, EU:T:2003:17, 45 kohta) ja tuomio 21.9.2005, Kadi v. neuvosto ja komissio (T-315/01, EU:T:2005:332, 61 kohta).

60. Unionin tuomioistuimen, jonka tehtävänä on varmistaa lain noudattaminen, on siis kyettävä takaamaan, ettei unionin yleinen tuomioistuin silloin, kun sen käsiteltäväksi on saatettu kumoamiskanne, ylitä lainsäätäjän sille antamaa toimivaltaa EUIPO:n valituslautakuntien tekemistä päätöksistä nostettujen kanteiden tutkinnassa.

61. Lisäksi unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään useaan kertaan vahvistanut, että riidanalaisen toimen tekijän toimivallan puuttuminen on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, jonka unionin tuomioistuimet voivat ottaa ja joka niiden jopa pitää ottaa huomioon omasta aloitteestaan, vaikka yksikään asianosaisista ei olisi sitä vaatinut. [13]

62. Nyt käsiteltävässä asiassa on huomattava, että asianosaisia on pyydetty esittämään huomautuksensa tästä seikasta.

63. Nähdäkseni mikään ei siis estä unionin tuomioistuinta tutkimasta viran puolesta tätä perustetta, jota mielestäni on pidettävä oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvana.

VII Oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ylitti laillisuusvalvontansa rajat ESS:n esittämän liitännäisvaatimuksen tutkinnassa

64. Asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan 2 kohdan mukaan EUIPO:n valituslautakuntien tekemät muutoksenhakua koskevat päätökset voidaan saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, ja muutoksenhaun perusteena voi olla EUT-sopimuksen tai tämän asetuksen tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen.

65. Oikeuskäytännön mukaan tästä säännöksestä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin voi kumota kanteen kohteena olevan päätöksen tai muuttaa sitä ainoastaan, jos kyseisen päätöksen tekohetkellä sitä koski jokin kyseisen asetuksen 61 artiklan 2 kohdassa mainituista kumoamis- tai muuttamisperusteista. [14] Tämä tarkoittaa, että unionin yleiselle tuomioistuimelle annettu päätösten muuttamista koskeva toimivalta ei anna sille oikeutta korvata EUIPO:n valituslautakunnan arviointia omalla arvioinnillaan eikä myöskään oikeutta arvioida sellaisia seikkoja, joista valituslautakunta ei ole lausunut. [15]

66. ESS:n esittämää liitännäistä perustetta koskevassa tarkastelussaan ja erityisesti valituksenalaisen tuomion 112–133 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin tutki, oliko sen tuotteen, johon mitättömyysvaatimuksen tueksi vedottu aikaisempi malli sisältyi, käyttötarkoitus todellakin merkityksellinen tekijä riidanalaisen mallin uutuuden tai yksilöllisyyden arvioinnissa, ja tämä oli kysymys, josta EUIPO:n kolmas valituslautakunta ei ollut lausunut riidanalaisessa päätöksessä.

67. Nyt käsiteltävissä asioissa asianosaiset olivat tosin keskustelleet tästä kysymyksestä EUIPO:n elimissä. [16] Mitättömyysosasto oli päätöksensä 20 kohdassa hylännyt kyseisen väitteen ja perustellut tätä sillä, ettei tuotteen, johon aikaisempi malli sisältyy, käyttötarkoituksella ole merkitystä kyseessä olevien mallien vertailussa, koska se ei ole tuotteen ulkoasuun liittyvä tekijä.

68. Lisäksi ESS otti unionin yleisessä tuomioistuimessa uudelleen esille näkemyksen, jonka mukaan mitättömyysvaatimuksen asiakysymyksen ratkaisuun vaikuttaa se, että tuote, johon aikaisempi malli sisältyy, on tarkoitettu teollisuuskäyttöön. [17]

13 Tuomio 13.7.2000, Salzgitter v. komissio (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja määräys 13.4.2011, Planet v. komissio (T-320/09, EU:T:2011:172, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

14 Ks. analogisesti tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 71 kohta).

15 Tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72 kohta).

16 Ks. valituksenalaisen tuomion 104–111 kohta.

17 Ks. valituksenalaisen tuomion 93–96 ja 101 kohta.

69. Kuten unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa nimenomaisesti totesi, EUIPO:n kolmas valituslautakunta ei ”kuitenkaan ottanut riidanalaisessa päätöksessä kantaa” tähän kysymykseen.

70. Tutkiessaan EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan sijasta, oliko asetuksen N:o 6/2002 5–7 artiklaa kyseisessä lautakunnassa tarkasteltujen perusteluiden ja siellä esitettyjen todisteiden perusteella noudatettu, unionin yleinen tuomioistuin siis muutti riidanalaista päätöstä toteamatta ensin, että päätöstä koski jokin asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan 2 kohdassa mainituista kumoamisperusteista ja että se oli varsinkin perusteltu puutteellisesti.

71. Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on tältä osin hyvin ristiriitainen.

72. ESS nimittäin moitti EUIPO:n kolmatta valituslautakuntaa nimenomaan siitä, ettei se ollut perustellut päätöstään eikä ottanut huomioon ESS:n perusteluita sen tuotteen, johon aikaisempi malli sisältyi, käyttötarkoituksen merkityksellisyydestä riidanalaisen mallin uutuuden arvioinnissa, minkä vuoksi päätöstä ei voida ymmärtää.[18]

73. Unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin hylkäsi selvästi riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta koskevan kanneperusteen ja totesi valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa, että riidanalainen päätös ”sisältää tästä riittävän perustelun, koska sen 31 kohdassa todetaan, että on kyse ’suihkun vesilukosta’”.

74. Sitä seuraavissa kohdissa eli tuomion 101–133 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin paitsi tarkasteli yksityiskohtaisesti ja siten EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan sijasta tämän tekijän merkityksellisyyttä osapuolten menettelyn aikana esittämien väitteiden ja todisteiden valossa, myös totesi, että tällä tekijällä oli merkitystä riidanalaisen mallin yksilöllisyyden arvioinnissa.

75. Tämä unionin yleisen tuomioistuimen esittämässä analyysissa ilmenevä ristiriita johtuu kiistatta riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuudesta, jota unionin yleinen tuomioistuin ei sinänsä ole todennut.

76. Mielestäni unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt tyytyä toteamaan riidanalainen päätös puutteellisesti perustelluksi eikä ryhtyä kyseenalaistamaan EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan osapuolten esittämistä väitteistä tekemää arviointia.[19]

77. Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänähän on varmistaa, että EUIPO:n valituslautakuntien tekemät päätökset ovat asetuksen N:o 6/2002 62 artiklan mukaisesti perusteltuja, sillä perusteluvelvollisuus on olennainen menettelymääräys, kuten valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa aivan oikein todetaan. Unionin tuomioistuimen, joka on laillisuusvalvonnan viimeinen taso, on siten voitava saada tietoonsa, miten EUIPO:n valituslautakunta on käsitellyt asianosaisten esittämiä väitteitä ja millä perusteilla se on mahdollisesti ne hylännyt.

78. Vaikka käsiteltävät asiat ovat nyt edenneet kolmanteen ja viimeiseen muutoksenhakuasteeseen,[20] on todettava, ettei edelleenkään ole tiedossa syitä, joiden perusteella EUIPO:n kolmas valituslautakunta hylkäsi asianosaisten esittämät perustelut sen tuotteen, johon aikaisempi malli sisältyy, käyttötarkoituksen merkityksellisyydestä riidanalaisen mallin uutuuden arvioinnissa.

18 Ks. valituksenalaisen tuomion 93 ja 96 kohta.

19 Unionin yleinen tuomioistuin omaksui tämän suhtautumistavan myös tutkiessaan Group Nivellesin esittämää muutosvaatimusta (valituksenalaisen tuomion 91 kohta).

20 Mitättömyysosaston päätöksestä valitettiin ensin EUIPO:n kolmanteen valituslautakuntaan, jonka tekemä päätös riitautettiin unionin yleisessä tuomioistuimessa, ja tämän antamasta tuomiosta on nyt valitettu.

79. Riidanalaisen päätöksen sanamuodon epätäsmällisyys huomioon ottaen unionin yleisen tuomioistuimen ei siis olisi pitänyt ryhtyä tällaiseen tutkintaan ilman, että se ensin kumoaa tämän päätöksen perustelujen puutteellisuuden vuoksi.

80. Valituksenalaisen tuomion 112–133 kohdassa EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan sijasta esittämällään analyysilla unionin yleinen tuomioistuin on mielestäni ylittänyt EUIPO:n valituslautakuntien päätöksiä koskevan laillisuusvalvontansa rajat, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan 2 kohdassa, ja siten ylittänyt toimivaltansa ESS:n esittämän liitännäisvaatimuksen tutkinnassa.

81. Tämän perusteella katson, että valituksenalainen tuomio on kumottava osittain siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin sen 112–133 kohdassa arvioi, oliko sellaisen tuotteen yksilöiminen, johon aikaisempi malli sisältyi, merkityksellinen tekijä riidanalaisen mallin uutuuden tai yksilöllisyyden arvioinnissa. [21]

82. Tässä tilanteessa ehdotan, että unionin tuomioistuin jättää EUIPO:n valituksen (C-405/15 P) kolmannen valitusperusteen ja ESS:n valituksen (C-361/15 P) ensimmäisen valitusperusteen tutkimatta, koska ne kohdistuvat unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 112–133 kohdassa esittämään arviointiin.

VIII EUIPO:n asiassa C-405/15 P tekemä valitus

83. EUIPO esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

84. Ensimmäisessä valitusperusteessa väitetään unionin yleisen tuomioistuimen soveltaneen virheellisesti asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohtaa ja tuodaan esille kysymys todistustaakasta ja todisteiden tutkimisesta rekisteröidyn mallin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen yhteydessä.

85. Toisessa valitusperusteessaan EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi asetuksen N:o 6/2002 5 artiklaa, luettuna yhdessä sen 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, ja arvostelee unionin yleisen tuomioistuimen EUIPO:n riidanalaisen mallin uutuuden tutkimisessa noudattamista menettelytavoista esittämiä arviointeja.

86. Vaikka EUIPO:n ensimmäisen ja toisen valitusperusteensa tueksi esittämät perustelut perustuvatkin aivan eri oikeussääntöihin, ne ovat kuitenkin osittain päällekkäisiä ja koskevat sellaisia valituksenalaisen tuomion kohtia, joita on luettava ja tulkittava yhdessä. Näin ollen tutkin nämä ensimmäiset kaksi valitusperustetta yhdessä.

87. Kolmas valitusperuste koskee asetuksen N:o 6/2002 6 ja 7 artiklan, luettuna yhdessä sen 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkomista, ja siinä EUIPO riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen esittämän päättelyn sellaisen tuotteen yksilöimisen, johon aikaisempaa mallia sovelletaan tai johon se sisältyy, merkityksellisyydestä riidanalaisen mallin yksilöllisyyden arvioinnissa.

88. Koska tämä valitusperuste kohdistuu perusteluihin, jotka on mielestäni kumottava sillä perusteella, että unionin tuomioistuin on ylittänyt laillisuusvalvontansa rajat, ehdotan, että unionin tuomioistuin jättää sen tutkimatta.

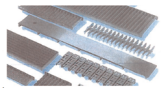
21 Unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään rajoittanut EUIPO:n valituslautakunnan teollismalleja koskevien päätösten osalta harjoittamansa laillisuusvalvonnan ilmeisten arviointivirheiden tutkimiseen silloin, kun valituslautakunnan on tehtävä erittäin teknisiä arviointeja, joiden tekeminen on perusteena sille, että valituslautakunnalle myönnetään harkintavaltaa (tuomio 18.10.2012, Neuman ja Galdeano del Sel v. Baena Grup (C-101/11 P ja C-102/11 P, EU:C:2012:641, 41 ja 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)).

A Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohdan rikkomista, ja toinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi saman asetuksen 5 artiklaa, joka koskee yhteisömallin uutuuden tutkimista, luettuna yhdessä sen 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa

89. Ennen näiden valitusperusteiden tarkastelua on huomautettava, että tämä unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu riita-asia sai alkunsa mitättömyysvaatimuksen tueksi vedotun aikaisemman mallin virheellisestä yksilöimisestä sen seurauksena, että Group Nivelles ei esittänyt EUIPO:n elimille ainuttakaan kuvaa, jossa Blücher-nimisen yrityksen tarjoama nesteenpoistolaite olisi näkynyt kokonaisuudessaan. [22]

90. Siksi on tärkeää pitää mielessä, missä asiayhteydessä ja millä tavalla EUIPO:n elimet ovat arvioineet riidanalaisen mallin uutuutta.

91. I-Drain nimittäin esitti mitättömyysvaatimuksensa yhteydessä kuvan mallin siitä osasta, joka sen käsityksen mukaan näkyi tuotteen tavanomaisessa käytössä, eli peitelaatasta, josta esitetään Blücher-luetteloissa seuraava kuva:

92. Mitättömyysosasto katsoi, että ainoa riidanalaisen mallin osa, joka jäi näkyviin asentamisen jälkeen, oli seuraavassa kuvassa esitetty peitelaatta:

93. Se totesi tämän laatan olevan samanlainen kuin aikaisemmassa mallissa oleva laatta ja tämän perusteella hyväksyi I-Drainin tekemän mitättömyysvaatimuksen.

94. EUIPO:n kolmas valituslautakunta puolestaan katsoi, että riidanalaisessa mallissa olevat muut suihkun vesilukon osat jäivät näkyviin asentamisen jälkeen. Se siis vertasi riidanalaista mallia, joka koostui paitsi suorakulmaisesta peitelaatasta myös sivuilla olevista urista ja vesilukon ulkoreunoista, ainoastaan aikaisempaa mallia esittävässä kuvassa olevaan peitelaattaan, totesi tämän perusteella, etteivät mallit olleet samanlaisia, ja kumosi mitättömyysosaston päätöksen.

95. Group Nivelles esitti unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamansa kannekirjelmän liitteessä A.9 (s. 76) uuden asiakirjan, johon sisältyi kokonainen kuva nesteenpoistolaitteesta, sellaisena kuin Blücher-niminen yritys sitä tarjosi. Unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin aivan perustellusti katsoi, ettei tätä asiakirjaa voitu ottaa huomioon käsittelyssä.

96. EUIPO väitti unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa, ettei Group Nivelles ollut näyttänyt toteen, että olemassa oli riidanalaista mallia aikaisempi malli, jossa oli kaikki ensiksi mainitun mallin piirteet.

22 Kuten valituksenalaisen tuomion 68 ja 76 kohdasta, joita EUIPO ei ole riitauttanut, ilmenee, ESS liitti mitättömyysosastolle toimittamiinsa huomautuksiin täydellisen kuvan tästä laitteesta. Group Nivelles toimitti kyseisen kuvan unionin yleiselle tuomioistuimelle ainoastaan kannekirjelmänsä liitteessä, joten unionin yleinen tuomioistuin katsoi aivan oikein, ettei tätä asiakirjaa voitu ottaa huomioon käsittelyssä (ks. valituksenalaisen tuomion 21–24 kohta).

97. Tätä väitettä tutkiessaan unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa seuraavaa:

”77 Joka tapauksessa on todettava, että – – siinä tapauksessa, että mallissa on useita osia, sen on katsottava tulleen tunnetuksi asetuksen N:o 6/2002 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kun kaikki osat ovat tulleet tunnetuksi ja ilmoitetaan selvästi, että nämä osat on tarkoitettu yhdistettäväksi toisiinsa muodostaakseen tietyn tuotteen, ja mahdollistavat tällä tavoin tämän mallin muodon ja piirteiden tunnistamisen.

78 Toisin sanoen ei voida katsoa, että malli on asetuksen N:o 6/2002 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla uusi, kun se koostuu pelkästään jo tunnetuksi tulleiden sellaisten mallien yhdistelmästä, joita on todettu käytettävän yhdessä.

79 Käsiteltävässä asiassa tämä tarkoittaa sitä, että sikäli kuin edellä – – mainituilla perusteilla Blücher-luetteloista ilmenee selvästi, että – – kuvan keskellä oleva peitelaatta on tarkoitettu yhdistettäväksi Blücher-nimisen yrityksen tarjoamiin, myös näissä luetteloissa oleviin, lattiakaivoihin ja vesilukkoihin muodostaakseen kokonaisen nesteiden poistolaitteen, [EUIPO:n] on kyseisen mallin uutuutta arvioidakseen vertailtava sitä muun muassa nesteenpoistolaitteeseen, joka muodostuu kyseisestä peitelaatasta yhdessä muiden Blücher-nimisen yrityksen tarjoamien nesteenpoistolaitteen osien kanssa, vaikka mainituissa luetteloissa ei olisikaan kuvaa tällaisesta yhdistelmästä.”

98. Ensimmäisen valitusperusteensa tueksi EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohtaa ja loukkasi erityisesti niitä todistustaakkaa ja asian selvittämistä koskevia periaatteita, joita rekisteröidyn mallin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen yhteydessä on noudatettava, kun se vaati EUIPO:ta rekonstruoimaan aikaisemman mallin mitättömyysvaatimukseen liitettyjen luetteloiden eri otteiden perusteella.

99. Toisen valitusperusteensa tueksi EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi valituksenalaisen tuomion 77 ja 78 kohdassa asetuksen N:o 6/2002 5 artiklassa säädettyjä yhteisömallin uutuuden arvioinnissa noudatettavia sääntöjä velvoittamalla EUIPO:n yhdistämään mallin osat, jotka olivat tulleet julkisiksi erikseen.

100. Nämä kaksi valitusperustetta on tutkittava yhdessä, koska niissä kummassakin tuodaan esille kysymys tämän velvoitteen lainmukaisuudesta asetukseen N:o 6/2002 sisältyvien aineellisten säännösten ja menettelysäännösten kannalta.

101. Vaikka ensimmäisellä valitusperusteella on tarkoitus kyseenalaistaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa esittämä päättely ja vaikka toisella valitusperusteella pyritään riitauttamaan sen kyseisen tuomion 77 ja 78 kohdassa esittämät arvioinnit, näitä kohtia on tutkittava yhdessä.

102. Valituksenalaisen tuomion 78 ja 79 kohtaa on nimittäin luettava ja tulkittava unionin yleisen tuomioistuimen kyseisen tuomion 77 kohdassa mainitseman periaatteen kannalta. Tämä ilmenee hyvin selvästi unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa käyttämästä ilmaisusta ”toisin sanoen” ja sen kyseisen tuomion 79 kohdassa käyttämästä ilmaisusta ”käsiteltävässä asiassa tämä tarkoittaa sitä, että”, sillä niillä unionin yleinen tuomioistuin ilmaisee tekevänsä tietyn johtopäätöksen aiemmin vahvistamastaan periaatteesta.

1. Asianosaisten lausumat

a) Ensimmäinen valitusperuste

103. EUIPO riitauttaa lähinnä tavan, jolla unionin yleinen tuomioistuin arvioi kantajan mitättömyysvaatimuksensa tueksi esittämiä todisteita, sekä unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa niistä tekemät päätelmät siltä osin kuin ne koskivat EUIPO:n velvoitteita sen arvioidessa mitättömyysvaatimuksen tekijän sille esittämiä todisteita.

104. EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohtaa, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 74 ja 79 kohdassa, ettei mitättömyysvaatimuksen tueksi vedottu aikaisempi malli muodostunut pelkästään peitelaatasta, joka oli aikaisemman mallin osa, vaan nesteenpoistolaitteesta kokonaisuudessaan.

105. EUIPO:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin asettautui näin mitättömyysvaatimuksen tekijän paikalle määrittämällä tämän sijasta, mikä Blücher-luetteloissa esitetyistä aikaisemmista malleista oli merkityksellinen mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa.

106. Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin sivuutti yhtäältä EUIPO:lle mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohdan nojalla kuuluvan toimivallan ja toisaalta velvoitteet, joita mitättömyysvaatimuksen tekijän on noudatettava pyrkiessään osoittamaan, että on olemassa aikaisempi malli, joka on täytäntöönpanoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan v ja vi alakohdassa tarkoitetulla tavalla samanlainen tai antaa samanlaisen yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli.

107. EUIPO väittää, että viimeksi mainitun säännöksen ja myös unionin tuomioistuimen 19.6.2014 antaman tuomion Karen Millen Fashions[23] 25 kohdassa vahvistettujen periaatteiden nojalla mitättömyysvaatimuksen tekijän velvollisuutena on määrittää toimittamissaan asiakirjoissa täsmällisesti, mitkä aikaisemmista malleista ovat merkityksellisiä sen esittämän mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen ratkaisemisessa. EUIPO:n asiana ei siis ole asettua mitättömyysvaatimuksen tekijän paikalle todistelumenettelyssä.

108. EUIPO ei ensinnäkään voi perustaa päätöstään sellaisiin todisteisiin, joita yksikään asianosaisista ei ole esittänyt, tai sellaiseen aikaisempaan malliin, johon mitättömyysvaatimuksen tekijä ei ole nimenomaisesti vedonnut, kuten nyt käsiteltävässä asiassa.

109. Toiseksi sen asiana ei ole selvittää, mikä vaatimuksen tekijän toimittamissa asiakirjoissa esitetyistä aikaisemmista malleista voisi olla arvioinnissa merkityksellinen, sillä näin menettelemällä se suosisi kyseistä osapuolta muiden kustannuksella ja loukkaisi niiden puolustautumisoikeuksia.

110. Vaikka mitättömyysvaatimuksen tekijän toimittamissa asiakirjoissa esitettäisiinkin samanlainen kuin riidanalainen malli, EUIPO ei kolmanneksi voi omasta aloitteestaan perustaa päätöstään tähän aiemmuuteen, jos vaatimuksen tekijän argumentaatio perustuu aivan muihin malleihin.

111. Nyt käsiteltävässä asiassa mitättömyysvaatimuksesta sen paremmin kuin Group Nivellesin sekä mitättömyysosastolle että EUIPO:n kolmannelle valituslautakunnalle esittämistä huomautuksistakaan ei EUIPO:n mukaan ilmene, että tämä yritys olisi täytäntöönpanoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohdassa tarkoitetulla tavalla selvästi yksilöinyt ja määrittänyt nesteenpoistolaitteen kokonaisuudessaan aikaisemmaksi malliksi, johon se vetoaa mitättömyysvaatimuksensa tueksi. Näin

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

mitättömyysosasto on rajoittanut riidanalainen mallin ja aikaisemman mallin välillä tekemänsä vertailun ainoastaan peitelaattaan ottamatta lainkaan huomioon muita piirteitä, kuten kourun muotoa ja sivulla olevia uria, joita EUIPO:n kolmas valituslautakunta myöhemmin piti merkityksellisinä tällaisessa vertailussa.

112. EUIPO huomauttaa, että Group Nivelles ilmoitti vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen yhteydessä eli liian myöhään tarkoittavansa nesteenpoistolaitetta kokonaisuudessaan. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi siten pitänyt todeta, että näin toimiessaan kantaja on sen työjärjestyksen 135 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla muuttanut oikeusriidan kohdetta siitä, mikä se on ollut EUIPO:n valituslautakunnassa.

113. ESS yhtyy vastineessaan EUIPO:n väitteisiin.

114. Group Nivelles sitä vastoin katsoo, että EUIPO on ymmärtänyt merkitykselliset tosiseikat virheellisesti, ja vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään tämän valitusperusteen perusteettomana.

b) Toinen valitusperuste

115. EUIPO esittää toisen valitusperusteensa tueksi kaksi väitettä.

116. Ensimmäisessä väitteessään EUIPO katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 77 ja 78 kohdassa esittämä päättely on asetuksen N:o 6/2002 5 artiklan vastainen, koska siinä asetetaan EUIPO:lle velvoite yhdistellä mallin eri osia, jotka ovat tulleet julkisiksi erikseen, kuten saman luettelon eri sivuilla julkaistu peitelaatta ja kouru.

117. EUIPO viittaa jälleen 19.6.2014 annettuun tuomioon Karen Millen Fashions,[24] jossa unionin tuomioistuin vahvisti mallin yksilöllisyyden tutkimista koskevaa asetuksen N:o 6/2002 6 artiklaa tarkastellessaan, että riidanalaista mallia ei saa verrata ”aikaisempien mallien tiettyjen piirteiden tai osien yhdistämiseen vaan aikaisempiin yksilöityihin ja määrättyihin malleihin”. Samaa arviointitapaa olisi sovellettava analogian nojalla asetuksen 5 artiklassa tarkoitetussa mallin uutuuden tutkimisessa.

118. Tähän päätelmään ei vaikuta se, että mallin eri osat, jotka on tehty julkisiksi erikseen, on tarkoitettu käytettäväksi yhdessä. Nämä osat yhdistämällä saadaan esille mallin ulkoasun piirteet, mutta ne pysyvät sittenkin hypoteettisina tai joka tapauksessa riippuvaisina huomattavista likimääräisistä arvioista. Sekä oikeusvarmuus, jonka noudattamista riidanalaisen mallin haltijalla on oikeus odottaa, että asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu mallien samanlaisuuden käsite ovat kuitenkin esteenä sellaiselle vertailevalle tarkastelulle, joka perustuu pelkkiin hypoteeseihin tai likimääräisiin arvioihin.

119. Toisessa väitteessään EUIPO katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen esittämä analyysi perustuu tosiseikkojen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla.

120. Aikaisemman mallin muotoa ja piirteitä ei nimittäin pystytä tunnistamaan vertailemalla unionin yleisen tuomioistuimen mainitsemia kuvia eli Blücher-luetteloissa julkistettuja peitelaatan ja kourun kuvia, jotka toimitti Group Nivelles, ja näissä luetteloissa esitettyä vesikourujärjestelmän kuvaa, jonka toimitti ESS.

121. ESS katsoo, että toista valitusperustetta on pidettävä perusteltuna.

24 C-345/13, EU:C:2014:2013, 26 kohta.

122. Group Nivelles katsoo, että toinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana muun muassa siksi, että EUIPO on lukenut ja tulkinnut virheellisesti 19.6.2014 annettua tuomiota Karen Millen Fashions [25] ja arvioinut väärin tosiseikkoja.

2. Tarkastelu

123. Katson jäljempänä esittämistäni syistä, että unionin yleinen tuomioistuin todellakin teki oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa.

124. Mielestäni unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin voi vaatia EUIPO:n elimiä rekonstruoimaan aikaisempaa mallia mitättömyysvaatimukseen liitettyjen luetteloiden otteiden perusteella voidakseen suorittaa arviointinsa, sillä tällainen velvoite on vastoin asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan sanamuotoa ja ulottuvuutta, joten se ei voi sisältyä tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitettuun mallin uutuuden arviointiin eikä myöskään kuulua EUIPO:n elimille asetuksen 63 artiklan 1 kohdassa annettuun toimivaltaan.

125. Asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohdan mukaan EUIPO:n elinten on mitättömyysvaatimuksen käsittelyssä rajattava tutkiminen seikkoihin, joihin asianosaiset ovat vedonneet, ja heidän esittämiinsä vaatimuksiin.

126. EUIPO ei tämän säännöksen mukaan ota huomioon muita aikaisempia malleja kuin ne, joihin vaatimuksen tekijä on nimenomaisesti vedonnut. [26] Näin ollen EUIPO katsoo, ettei sen tehtävä ole pelkästään olettamalla ja päättelemällä määrittää, mikä vaatimuksen tekijän toimittamissa asiakirjatodisteissa esitetyistä aikaisemmista malleista voisi olla merkityksellinen, jollei vaatimuksen tekijä esitä tältä osin muita täsmennyksiä. [27]

127. On pidettävä mielessä, että asetuksen N:o 6/2002 52 artiklan 2 kohdan [28] ja täytäntöönpanoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan todistustaakka samanlaisen tai saman yleisvaikutelman antavan aikaisemman mallin olemassaolon ja julkiseksi tulemisen osoittamisesta on mitättömyysvaatimuksen yhteydessä ensisijaisesti sillä asianosaisella, joka vastustaa jonkin mallin rekisteröintiä.

128. Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen käsittelyssä aikaisemman mallin haltijan on siis osoitettava ensinnäkin, että kyseinen malli on samanlainen tai antaa samanlaisen yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli, ja toiseksi, että se on tullut julkiseksi.

129. Vaatimuksen tekijä voi esittää todisteita täysin vapaasti ja harkintansa mukaan. [29]

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Ks. erityisesti tuomio 19.4.2012, Artegodan v. komissio (C-221/10 P, EU:C:2012:216, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Ks. *Guidelines for Examination of Registered Community Designs – Examination of Design Invalidity Applications*, EUIPO, 23.3.2016, 5.5.1.6 kohta, s. 34, viides kappale, saatavana EUIPO:n internetsivustolla (https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_en.pdf). Jäljempänä EUIPO:n ohjeet.

27 Mitättömyysosasto kieltäytyi 4.10.2006 tekemässään päätöksessä, joka koski numerolla 000320809-0001 rekisteröidystä lämpöpatterin yhteisömallista esitettyä mitättömyysvaatimusta, ottamasta huomioon luettelossa esitettyjä eri lämpöpatterimalleja, koska vaatimuksen tekijä ei ollut täsmentänyt, mitä sen esittämistä lukuisista malleista oli pidettävä aikaisempana mallina (päätöksen 10 kohta).

28 Tämän säännöksen mukaan hakemus on perusteltava.

29 Ks. tältä osin tuomio 9.3.2012, Coverpla v. SMHV – Heinz-Glas (Pieni pullo) (T-450/08, ei julkaistu, EU:T:2012:117, 21–25 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin on viimeaikaisissa tuomioissaan vahvistanut tämän lähestymistavan. Ks. tuomio 7.11.2013, Budziewska v. SMHV – Puma (Loikkaava kissaeläin) (T-666/11, ei julkaistu, EU:T:2013:584, 24 kohta); tuomio 15.10.2015, Promarc Technics v. SMHV – PIS (Oven osa) (T-251/14, ei julkaistu, EU:T:2015:780, 31 kohta) ja tuomio 14.7.2016, Thun 1794 v. EUIPO – Adekor (Graafiset koristekuviot) (T-420/15, ei julkaistu, EU:T:2016:410, 26 ja 27 kohta). Tähän oikeuskäytäntöön viitataan EUIPO:n ohjeiden 5.5.1.6 kohdassa, s. 34, toinen kappale.

130. Täytäntöönpanoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan v ja vi alakohdassa ainoastaan edellytetään, että mitättömyysvaatimukseen on silloin, kun se perustuu riidanalaisen mallin uutuuden puuttumiseen, sisällytettävä tiedot ja kuva aikaisemmasta mallista, asiakirjat, jotka osoittavat aikaisemman mallin tulleen julkiseksi, sekä maininta näitä perusteita tukevista seikoista, todisteista ja syistä.

131. Mitättömyysvaatimuksen tekemiseen tarkoitettuun lomakkeeseen on varattu tilaa näiden tietojen ilmoittamiseen. [30]

132. Täytäntöönpanoasetuksen 30 artiklan 1 kohdan mukaan hakemus jätetään tutkimatta, jos siitä puuttuvat nämä tiedot, mutta ennen tätä EUIPO:n elimillä on kuitenkin mahdollisuus kehottaa hakemuksen tekijää korjaamaan puutteet.

133. Täytäntöönpanoasetuksesta ja EUIPO:n ohjeista [31] ei saada lisätäsmennystä siihen, mitä todisteita mitättömyysvaatimuksen tekijän on toimitettava sen osoittamiseksi, että aikaisempi malli, joka on samanlainen tai antaa samanlaisen yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli, on tullut julkiseksi. [32]

134. Nyt käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että mitättömyysvaatimuksen tekijä ei mitättömyysvaatimuksessaan sen paremmin kuin EUIPO:n elimissä käydyssä menettelyssäkään ole asianmukaisesti yksilöinyt aikaisempaa mallia kokonaisuudessaan eikä toimittanut siitä kokonaista kuvaa. Se toimitti kuvan ainoastaan siitä mallin osasta, joka sen käsityksen mukaan jää näkyviin tavanomaisessa käytössä, eli peitelevystä.

135. Voiko unionin yleinen tuomioistuin tällaisessa tilanteessa vaatia, että EUIPO:n valituslautakunta arviointinsa suorittamiseksi korjaa tämän virheen rekonstruoimalla aikaisemman mallin mitättömyysvaatimukseen liitettyjen Blücher-luetteloiden otteiden perusteella, ”vaikka [käsittelyyn toimitetuissa asiakirjoissa] ei [ollutkaan] kuvaa tällaisesta yhdistelmästä”? [33]

136. Mielestäni ei voi.

137. Ensinnäkin tällainen velvoite on vastoin asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan, luettuna yhdessä täytäntöönpanoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohdan kanssa, sanamuotoa ja ulottuvuutta.

138. Asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan mukaan mallilla tarkoitetaan ”tuotteen tai sen osan *ulkomuotoa*, joka johtuu tuotteen ja/tai sen *koristelun* piirteistä, erityisesti *linjoista*, *ääriviivoista*, *väreistä*, *muodosta*, *pintarakenteesta* ja/tai *materiaalista*”. [34]

139. Tässä säännöksessä siis ilmaistaan periaate, jonka mukaan mallioikeus on todellakin tuotteen ”*ulkomuotoa” koskeva varallisuusoikeus*, joka on erotettava patenttioikeudesta eli keksintöä koskevasta varallisuusoikeudesta.

30 Ks. lomake ”Hakemus rekisteröidyn yhteisömallin mitätöimiseksi”, joka on saatavana EUIPO:n internetsivustolla (https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_fi.pdf), sekä tämän lomakkeen täyttöohje, erityisesti 2.6 ja 3 kohta, s. 4 ja 5.

31 Ks. EUIPO:n ohjeet, 3.9.2 kohta, s. 12, ensimmäinen ja toinen kappale.

32 Unionin yleinen tuomioistuin teki saman johtopäätöksen tavaramerkkioikeuden alalla 20.4.2005 antamassaan tuomiossa Atomic Austria v. SMHV – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) (T-318/03, EU:T:2005:136, 39 kohta), joka koski yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) 76 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun asetuksen (EY) 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1) 16 säännön 2 kohdan, jonka normatiivinen sisältö vastaa olennaisin osin asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan sisältöä, tulkintaa.

33 Valituksenalaisen tuomion 79 kohta.

34 Kursivointi tässä.

140. On pidettävä mielessä, että mallilla on esteettinen tehtävä, sillä sen tarkoituksena on koristaa tuotetta, johon sitä sovelletaan, ja antaa tuotteelle muista erottuva ja tunnistettava ulkomuoto, sille ominainen fysionomia, joka muodostuu linjoista, ääriviivoista, muodoista tai erityisestä graafisesta esitystavasta. [35]

141. Asetuksen N:o 6/2002 3 artiklassa esitetyillä täsmennyksillä viitataan siis nimenomaan mallin silmin havaittaviin osiin. [36]

142. Kun lainsäätäjä täytäntöönpanoasetuksen 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohdassa edellyttää tietoja aiemmista malleista ja niiden kuvia, se vaatii mitättömyysvaatimuksen tekijää esittämään jonkin tietyn, yksilöidyn ja määrätyn mallin 19.6.2014 annetun tuomion Karen Millen Fashions 25 kohdassa käytettyä ilmausta lainatakseni. [37] Unionin tuomioistuin nimittäin totesi tässä asetuksen N:o 6/2002 6 artiklaa koskevassa tuomiossa, ettei mallin yksilöllisyyden arvioimiseksi suoritettava vertailu voi perustua ”aikaisempien mallien tiettyjen piirteiden tai osien yhdistämiseen vaan aikaisempiin yksilöityihin ja määrättyihin malleihin”. [38]

143. Nämä vaatimukset ovat olennaisia tutkittaessa mitättömyysvaatimusta.

144. Aikaisempaa mallia esittävän kuvan perusteella on nimittäin voitava määrittää vaaditun aikaisemman oikeuden ulottuvuus samoin kuin niiden oikeuksien ulottuvuus, joihin riidanalaisen mallin haltija voi oikeutetusti vedota.

145. Näiden oikeuksien ulottuvuus määritetään mitättömyysvaatimuksessa esitetyn mallin kuvan eikä kuvaan liitetyn selityksen tai kuvatekstin perusteella, joka – toisin kuin patenttivaatimuksissa – on täysin vapaaehtoinen ja jolla ei ole mitään oikeudellista arvoa. Mallisuoja koskee siis mallia sellaisena kuin se on esitetty kuvassa, ja kuvateksti ainoastaan täydentää ja selittää sitä. [39] Aikaisempaa mallia esittävän kuvan on siis oltava yksinään riittävä.

146. Lisäksi vastaajan on voitava määrittää tällaisesta kuvasta tarkasti, mitä aikaisemman mallin koristeellisia tai esteettisiä piirteitä sen väitetään jäljitelleen, ja siten puolustaa oman mallinsa omaperäisyyttä.

147. EUIPO:n elinten on kyettävä tämän kuvan perusteella yksilöimään aikaisempi malli täsmällisesti ja varmasti, jotta ne voisivat asetuksen N:o 6/2002 5–7 artiklan mukaisesti arvioida riidanalaisen mallin uutuuden ja yksilöllisyyden ja tämän arvioinnin suorittamiseksi verrata kyseessä olevia malleja toisiinsa. Sen tutkiminen, eikö riidanalainen malli tosiasiallisesti ole uusi eikä yksilöllinen, edellyttää siis selvästikin sitä, että käytettävissä on täsmällinen ja määrätty aikaisempi malli.

148. Näiden tavoitteiden täyttämiseksi on siten välttämättä oltava saatavilla kuva aikaisemmasta mallista, sillä sen kohteen luonne, joka asetuksella N:o 6/2002 on tarkoitus suojata, ja syyt, joiden perusteella suoja on annettu, edellyttävät tätä.

149. Kuvasta on voitava hahmottaa sen tuotteen, johon malli sisältyy, lopullinen ulkomuoto, joka näkyy kuvassa kokonaisuudessaan ja joka on asetuksen 3 artiklassa tarkoitetulla tavalla tunnistettavissa tuotteen linjoista, ääriviivoista, väreistä, muodosta, pintarakenteesta ja koristelusta tai materiaalista.

35 Ks. Greffe, F. ja Greffe, P., *Traité des dessins et modèles*, 9. painos, LexisNexis, Pariisi, 2014, 87 ja 88 kohta, s. 40.

36 Ks. Raynard, J., Py, E. ja Tréfigny, P., *Droit de la propriété industrielle*, 5. painos, LexisNexis, Pariisi, 2016, 525 kohta, s. 304.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. Kyseisessä kohdassa unionin tuomioistuin totesi, että ”[asetuksen N:o 6/2002 6 artiklassa tarkoitettua] mallin yksilöllisyyttä on arvioitava suhteessa sellaiseen yhteen tai useampaan tiettyyn, yksilöityyn ja määrättyyn malliin nähden, joka voidaan tunnistaa kaikkien niiden mallien joukosta, jotka ovat aikaisemmin tulleet tunnetuiksi”.

38 Tuomio 19.6.2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, 26 kohta).

39 Ks. Passa, J., *Droit de la propriété industrielle, Tome 1*: *Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles*, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Pariisi, 2006, 752 kohta, s. 710.

150. Mallioikeudella ei siten ole tarkoitus suojata vasta ideointivaiheessa tai lähellä toteutusta olevia taikka osista rekonstruoituja malleja, sillä näissä tapauksissa kukaan ei kykenisi hahmottamaan tuotteen ulkomuotoa sille ominaisena lopullisena ja tunnistettavana kokonaisuutena. Nimenomaan tästä syystä asetuksen 4 artiklassa säädetään, että ainoastaan mallin näkyvät piirteet voidaan suojata.

151. Tämä sulkee siten pois kaikki yritykset rekonstruoida aikaisempi malli etenkin, jos käsittelyssä esitettyihin asiakirjoihin ei sisälly minkäänlaista kuvaa tällaisesta yhdistelmästä.

152. Tällaiseen rekonstruointiin sisältyy nimittäin epätarkkuuksia, koska se perustuu väistämättä likimääräisiin arvioihin, jotka ovat paitsi asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan sanamuodon myös sen 5 artiklan mukaisessa mallin uutuuden arvioinnissa noudatettavien vaatimusten vastaisia.

153. Esimerkiksi nyt käsiteltävissä asioissa valituksenalainen tuomion 64 ja 65 kohdasta, joita asianosaiset eivät ole riitauttaneet, ilmenee, että kantajan mitättömyysvaatimuksensa liitteenä toimittamat kuvat esittivät erityyppisiä, -muotoisia ja -kokoisia peitelevyjä, jotka voitiin yhdistää kouruihin ja vesilukkoihin niin, että ne muodostivat kokonaisen nesteenpoistolaitteen.

154. Miten mitättömyysvaatimuksen tutkimiseksi vaadittavaan mallien vertailuun on mahdollista ryhtyä, jos tuotteen ulkomuoto ja etenkään sen linjojen, ääriviivojen, värien ja muodon piirteet eivät ole selvästi tunnistettavissa ja yksilöitävissä?

155. Rekonstruointi, joka EUIPO:n olisi unionin yleisen tuomioistuimen mukaan suoritettava, on mielestäni omiaan tuottamaan lopputulokseksi mallin, jossa esiintyvät poikkeamat eivät välttämättä olisi vähäisiä.

156. Tällaisella rekonstruoinnilla ei siten voida taata mitättömyysvaatimuksen asianmukaista tutkintaa, koska rekonstruoidusta kuvasta ei ole mahdollista hahmottaa tuotteen asetuksen N:o 6/2002 3 artiklassa tarkoitettua ulkomuotoa, jolloin myöskään sen 5 artiklassa tarkoitettua vertailua ei voida suorittaa asianmukaisesti.

157. Jos unionin yleinen tuomioistuin on 9.3.2012 antamassaan tuomiossa Coverpla v. SMHV – Heinz-Glas (Pieni pullo)[40] todennut, että aikaisemman mallin tosiasiallista julkiseksi tulemista ei voida näyttää toteen todennäköisyyksillä tai olettamilla, vaan näytön on perustuttava konkreettisiin ja objektiivisiin seikkoihin, jotka todistavat aikaisemman mallin tulleen tosiasiallisesti julkiseksi markkinoilla,[41] tätä periaatetta on sitäkin suuremmalla syyllä sovellettava mallia esittävään kuvaan.

158. Tältä osin EUIPO:n ohjeissa täsmennetään, että silloin, kun mitättömyysvaatimukseen liitetyllä kuvalla ei kyetä asianmukaisesti esittämään aikaisempaa mallia, jolloin sitä on täysin mahdotonta verrata riidanalaiseen malliin, kyseessä ei ole asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu julkiseksi tuleminen.[42]

40 T-450/08, ei julkaistu, EU:T:2012:117, 21–25 kohta.

41 Ks. kyseisen tuomion 24 kohta ja EUIPO:n ohjeiden 5.5.1.6 kohta, s. 34, kolmas kappale. Ks. analogisesti tuomio 7.6.2005, Lidl Stiftung v. SMHV – REWE-Zentral (Salvita) (T-303/03, EU:T:2005:200, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Ks. EUIPO:n ohjeet, 5.5.6.1 kohta, s. 34, kuudes kappale. Tässä yhteydessä on syytä viitata EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 10.3.2008 tekemään päätökseen asiassa R 586/2007-3, ”Barbecues”, ja erityisesti sen seuraaviin kohtiin:

”23. Toinen väite koskee Cindersin barbecuelaitteen kuvan laatua; kuva sisältyy (samassa muodossa) kahteen aikakauslehteen ja Cinders Barbecuesin mainosesitteisiin. – –

24. Maninittu kuva esittää barbecuelaitetta, jonka paistoritilä on peitetty kokonaan lihanpaloilla, mutta mitättömyysosasto pystyi silti havaitsemaan ’neljä erillistä grillipintaa’. Kuvasta on tullut epäselvä liiallisen zoomauksen takia, *joten barbecuelaitteenn täsmällistä rakennetta ei ole helppo havaita*; tästä huolimatta mitättömyysosasto havaitse ’omaperäisesti muotoiltuja päällislevyjä’ (tarkentamatta kuitenkaan havaintoaan). *Valituslautakunta ei ole vakuuttunut siitä, että mainittu kuva – joka on ainoa todiste julkiseksi tulemisesta – voi tukea näitä päätelmiä, eikä varsinkaan siitä, että kuva mahdollistaa luotettavan vertailun riidanalaisen mallin kanssa, kun arvioidaan asiantuntevan käyttäjän kyseisistä malleista saamaa yleisvaikutelmaa.*

– –26. Tästä seuraa, että mainittu kuva, joka ei ole riittävä esitys aiemmasta mallista ja joka ei siis mahdollista vertailua riidanalaisen mallin kanssa, *ei ole voinut saada aikaiseksi [asetuksessa N:o 6/2002] tarkoitetua julkiseksi tulemista*” (kursivointi tässä).

159. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa mainitsema periaate pohjautuu tosiasiallisesti ennemminkin patenttioikeuteen kuin mallioikeuteen,[43] koska sen omaksuman lähestymistavan mukaan yksinoikeus voitaisiin antaa sellaisellekin nesteenpoistolaitteen tyypille, jolla voi olla monia erilaisia ulkoasuja.

160. Tämä on kuitenkin vastoin asetuksen N:o 6/2002 3 artiklan sanamuotoa ja ulottuvuutta.

161. Unionin tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa asettama velvoite, joka perustuu sen kyseisen tuomion 77 ja 78 kohdassa esittämiin näkemyksiin, ei siten voi sisältyä EUIPO:n elinten tehtäväksi kyseisen asetuksen 5 artiklan ja 63 artiklan 1 kohdan nojalla annettuun tutkintaan.

162. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että EUIPO:n elinten olisi pysyttävä passiivisina nyt tarkasteltavan kaltaisessa tilanteessa, jossa mitättömyysvaatimuksen tekijä on esittänyt kuvan ainoastaan mallin osasta, jonka se katsoo näkyvän tavanomaisessa käytössä.

163. Asetuksen N:o 6/2002 65 artiklan 1 kohdassa, joka koskee asian selvittämistä ”kaikissa [*EUIPO:ssa] toteutettavissa menettelyissä*”,[44] esitetään selvitystoimien luettelo, joka ei ole tyhjentävä.[45]

164. Kyseisen asetuksen 63 artiklan 1 kohdassa asetetuista rajoituksista huolimatta EUIPO:n elimet voivat siis mitättömyysvaatimuksen käsittelyssä selvittää asiaa ja siten kuulla asianosaisia tai todistajia, pyytää tietoja tai asiakirjojen ja todistuskappaleiden esittämistä ja määrätä suoritettavaksi asiantuntijalausuntoja.

165. Nyt käsiteltävissä asioissa valituksenalaisen tuomion 68 kohdasta, jota asianosaiset eivät ole riitauttaneet, ilmeneekin ESS:n toimittaneen mitättömyysosastolle esittämiensä huomautusten liitteenä mallin kuvan, joka esittää Blücher-nimisen yrityksen tarjoamaa nesteenpoistolaitetta kokonaisuudessaan. Tällä asiakirjalla oli tarkoitus osoittaa, että kyseinen nesteenpoistolaite oli teollisuuskäytössä.

166. EUIPO:n elimillä oli siten käytettävissään kuva kyseisen yrityksen tarjoamasta nesteenpoistolaitteesta kokonaisuudessaan.

167. Asian selvittämisen yhteydessä EUIPO:n kolmas valituslautakunta, joka

– oli päätellyt mitättömyysosaston tehneen virheen vertaillessaan ainoastaan riidanalaiseen malliin sisältyvää peitelaattaa ja kantajan esittämää peitelaattaa ja

– oli näin ollen lähtenyt vertailussaan siitä, että riidanalainen malli koostui paitsi peitelaatasta myös sivuilla olevista urista ja suihkun vesilukon ulkoreunoista,

saattoi – kuten unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa perustellusti totesi – Group Nivellesin toimittamat Blücher-luettelojen otteet huomioon ottaen helposti ymmärtää, että sen esittämä peitelaatta oli tarkoitettu yhdistettäväksi kouruun ja vesilukkoon samalla tavalla kuin riidanalaisen mallin kuvassa esitetty peitelaatta.

168. Näin ollen EUIPO:n kolmannella valituslautakunnalla oli mahdollisuus

43 Patenttihakemukseen liitettävässä kirjallisessa kuvauksessa on oltava muun muassa patenttivaatimuksissa määritellyn keksinnön selitys, sen mahdolliset piirustukset, yksityiskohtainen selitys vähintään yhdestä keksinnön toteuttamismuodosta esimerkkeineen sekä tiedot siitä, millä tavalla keksintöä voidaan soveltaa teollisuudessa.

44 Kursivointi tässä.

45 Samanlainen kuin tavaramerkkioikeuteen liittyvän asetuksen N:o 40/94 76 artiklan 1 kohdassa.

– joko vaatia Group Nivellesiä toimittamaan aikaisemmasta mallista lisää kuvia, sellaisena kuin se on sisällytettynä kokonaiseen nesteenpoistolaitteeseen. Lisäksi Group Nivelles oli sitä paitsi tarjoutunut siltä varalta, että EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan olisi järjestettävä suullinen käsittely, toimittamaan liiteasiakirjoissa esitetyistä tuotteista näytteitä, jotka olisivat erilaisia kuin ne, jotka se oli jo toimittanut. Valituslauta ei kuitenkaan pitänyt suullista käsittelyä tarpeellisena, koska se katsoi, että sillä oli jo käytettävissään kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot [46]

– tai tukeutua ESS:n mallista toimittamaan kuvaan, joka esitti Blücher-nimisen yrityksen tarjoamaa nesteenpoistolaitetta kokonaisuudessaan, ja tarvittaessa aloittaa menettelyn uudelleen, jotta varmistettaisiin mitättömyysmenettelyn asianosaisten puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen ja menettelyllinen yhdenvertaisuus.

169. EUIPO ei nähdäkseni olisi näillä aloitteilla ylittänyt sille asetuksen N:o 6/2002 63 artiklan 1 kohdassa annettua toimivaltaa.

170. Nyt tarkasteltavassa menettelyssä EUIPO:n kolmas valituslautakunta päinvastoin käytti epäröimättä sille kyseisen asetuksen 63 artiklan 2 kohdassa annettua päätösvaltaa ja tutki kaikki asianosaisten esittämät lisäseikat, -todisteet ja -perustelut, silloinkin kun ne oli esitetty myöhässä, täydentääkseen niillä asianosaisten jo mitättömyysmenettelyn aikana esittämiä tosiseikkoja ja todisteita. [47]

171. Lisäksi nämä toimenpiteet lukeutuvat täysin kyseisen asetuksen 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen selvittämistoimien piiriin.

172. Tästä on huomautettava, että EUIPO:n toimivaltasääntöjä on oikeuskäytännössä tulkittu hyvinkin dynaamisesti. Viittaan erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen asetuksen N:o 40/94 74 ja 76 artiklasta esittämään tulkintaan. Nämä kaksi säännöstä, joissa säännellään EUIPO:n toimivaltaa EU-tavaramerkiksi rekisteröimistä koskevan väitteen käsittelyssä, ovat sanamuodoltaan samanlaiset kuin ne, joissa säännellään EUIPO:n toimivaltaa yhteisömallia koskevan mitättömyysvaatimuksen käsittelyssä.

173. Niinpä 20.4.2005 annetussa tuomiossa Atomic Austria v. SMHV – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), [48] joka koski yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä vastaan vireille pantua väitemenettelyä, todettiin, ettei EUIPO voi jättää tekemättä täydellistä arviointia esitetyistä tosiseikoista ja asiakirjoista toteamalla, että väitteen esittäjän asiana on toimittaa sille omasta aloitteestaan yksityiskohtaiset tiedot ja todisteet niiden tueksi. [49] EUIPO:n suorittaman tutkimuksen tosiseikaston rajoittaminen ja määräämisperiaate, jonka mukaan asianosaisilla on prosessissa aloitevalta ja ne määräävät prosessin sisällöstä, eivät siten estäneet EUIPO:ta ottamasta Group Nivellesin nimenomaisesti esittämien tosiseikkojen ohella huomioon kaikkia osapuolten toimittamia tietoja.

174. Nämä seikat huomioon ottaen on todettava, että vaikka onkin valitettavaa, ettei EUIPO:n kolmas valituslautakunta todisteita tutkiessaan ryhtynyt vaadittaviin selvittämistoimiin saadakseen käyttöönsä kuvan Blücher-nimisen yrityksen tarjoamasta nesteenpoistolaitteesta kokonaisuudessaan, sen tehtävä ei ollut, toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa väitti, korjata tätä virhettä rekonstruoimalla aikaisempi malli mitättömyysvaatimukseen liitettyjen Blücher-luettelojen otteiden perusteella voidakseen suorittaa arviointinsa.

46 Riidanalaisen päätöksen 18–24 kohta.

47 Ks. riidanalaisen päätöksen 20–24 kohta.

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Ks. edellä alaviitteessä 48 mainitun tuomion 38 kohta.

175. Näiden seikkojen perusteella katson, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se vaati, että EUIPO:n on arviointinsa suorittamiseksi rekonstruoitava aikaisempi malli mitättömyysvaatimukseen liitettyjen Blücher-luetteloiden otteiden perusteella, ja siten omassa arvioinnissaan kyseenalaisti aikaisempaa mallia esittävän kuvan saatavillaolon merkityksen.

176. Tämä päätelmä huomioon ottaen EUIPO:n toisen valitusperusteensa tueksi esittämää väitettä, joka koskee tosiseikkojen vääristämistä, ei mielestäni ole tarpeen tutkia.

177. Vaikka unionin yleisen tuomioistuimen päättelyllä onkin rikottu unionin oikeutta, tämä toteamus ei mielestäni kuitenkaan voi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen kokonaisuudessaan.

178. Unionin yleisen tuomioistuimen riidanalaisen päätöksen laillisuudesta tekemässä päätelmässä on nimittäin aivan pätevästi tukeuduttu tiettyihin muihin syihin, jotka esitetään ensisijaisesti ja itsenäisesti valituksenalaisen tuomion 60–70 kohdassa. [50]

179. Valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma perustuu nimenomaan näihin syihin, joita asianosaiset eivät ole riitauttaneet.

180. Unionin yleinen tuomioistuin totesi nimittäin perustellusti kyseisen tuomion 60 ja 61 kohdassa, että EUIPO:n kolmas valituslautakunta teki todellakin virheen, kun se riidanalaisen mallin uutuutta arvioidessaan vertaili kaikkia sen näkyviä osia yhteen ainoaan aikaisemman mallin osaan, eikä siten tehnyt riidanalaisessa päätöksessä asianmukaisia päätelmiä mitättömyysosaston arvioinnissa toteamastaan virheestä.

181. Tältä osin on aivan totta, kuten unionin yleinen tuomioistuin mainitun tuomion 62 kohdassa toteaa, että ”kyseisen mallin uutuuden arviointi edellyttää tämän viimeksi mainitun asentamisen jälkeen näkyvien osien vertailua aikaisemman mallin asentamisen jälkeen näkyviin osiin, joiden osa edellä mainittu peitelaatta on”.

182. Unionin yleinen tuomioistuin totesi myös perustellusti valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, ” *ettei* osapuolten [EUIPO:lle] toimittamien seikkojen tutkimisen nojalla *voida päätellä*, että [mitättömyysvaatimuksen liitteenä] esitetyn kuvan keskellä oleva peitelaatta on pelkkä nesteenpoistolaitteen osa”. [51] Analyysi, jonka unionin yleinen tuomioistuin tämän tuomion 63–69 kohdassa esitti osapuolten EUIPO:n elimille toimittamista asiakirjoista, on mielestäni vakuuttava, ja yhdyn täysin sen näkemykseen, jonka mukaan EUIPO saattoi näiden asiakirjojen perusteella ainoastaan todeta, että mitättömyysvaatimuksen tekijä oli vaatimuksessaan esittänyt kuvan ainoastaan yhdestä tarkasteltavan nesteenpoistolaitteen osasta.

183. Jo pelkästään näillä perusteluilla voidaan tukea unionin yleisen tuomioistuimen päätelmää, jonka mukaan EUIPO:n kolmas valituslautakunta on riidanalaisen mallin uutuutta arvioidessaan todellakin tehnyt virheen, jolla voidaan perustella riidanalaisen päätöksen kumoaminen.

184. Kuten kyseisen tuomion 71 ja 86 kohdasta hyvin selvästi ilmenee, nämä perustelut on esitetty riippumatta perusteluista, jotka unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 72–85 kohdassa esitti vastauksena EUIPO:n ja ESS:n väitteisiin, ja erityisesti sen kyseisen tuomion 77–79 kohdassa esittämästä päättelystä. [52]

50 Ks. analogisesti tuomio 10.7.2014, Nikolaou v. tilintarkastustuomioistuin (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, 38 kohta).

51 Kursivointi tässä.

52 Ks. tästä edellä tämän ratkaisuehdotuksen 45 kohta.

185. Vaikka siis näiden EUIPO:n esittämien kahden valitusperusteen tarkastelussa on todettu unionin yleisen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen, tämä toteamus ei mielestäni ole sellainen, että se voisi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

B Kolmas valitusperuste, joka koskee asetuksen N:o 6/2002 6 ja 7 artiklan, luettuina yhdessä sen 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkomista

186. Kuten totesin edellä 88 kohdassa, kolmatta valitusperustetta ei ole tarpeen tutkia, koska se kohdistuu valituksenalaisen tuomion perusteluihin, jotka ehdotan kumottaviksi siitä syystä, että unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt tuomioistuinvalvontansa rajat.

187. Edellä esitetyn perusteella muistutan, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka unionin yleisen tuomioistuimen tuomion perustelut olisivatkin joltain osin unionin oikeuden vastaisia, mutta sen tuomiolauselman tueksi on sellaisia muita perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on perusteltu, valitus on hylättävä. [53]

188. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää EUIPO:n tekemän valituksen ja velvoittaa sen työjärjestyksensä 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

IX ESS:n asiassa C-361/15 P tekemä valitus

189. ESS esittää valituksensa tueksi kaksi valitusperustetta.

190. Ensimmäisessä valitusperusteessaan ESS moittii analyysia, jonka unionin yleinen tuomioistuin esitti tuotteen, johon aikaisempi malli sisältyi, käyttötarkoituksen merkityksestä riidanalaisen mallin uutuuden ja yksilöllisyyden arvioinnissa. Ensimmäisessä valitusperusteessa on kolme osaa, joissa ESS riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 115–123 ja 133 kohdassa esittämät päätelmät asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklan, 7 artiklan 1 kohdan, 10 ja 19 artiklan ja 36 artiklan 6 kohdan perusteella.

191. Toinen valitusperuste koskee tämän asetuksen 61 artiklan rikkomista, ja siinä ESS väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa ylittänyt tuomioistuinvalvontansa rajat.

A Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklaa, 7 artiklan 1 kohtaa, 10 ja 19 artiklaa ja 36 artiklan 6 kohtaa

192. Ensimmäisellä valitusperusteella pyritään kyseenalaistamaan unionin yleisen tuomioistuimen esittämä arviointi, joka ei mielestäni kuulu sen harjoittaman laillisuusvalvonnan piiriin.

193. Edellä tämän ratkaisuehdotuksen 64–82 kohdasta esitetyistä syistä tätä valitusperustetta ei siten ole tarpeen tutkia.

53 Ks. mm. tuomio 19.4.2012, Artegodan v. komissio (C-221/10 P, EU:C:2012:216, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

B Toinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ylitti laillisuusvalvontansa rajat

1. Asianosaisen lausumat

194. Toisessa valitusperusteessaan ESS katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin ylitti asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan mukaisen laillisuusvalvontansa rajat, kun se valituksenalainen tuomion 137 kohdan viimeisessä virkkeessä totesi, että ”[se, että peitelevyt soveltuvat teolliseen käyttöön,] ei kuitenkaan vastoin väliintulijan oletusta tarkoita, ettei niitä voitaisi käyttää muissa paikoissa, muun muassa suihkussa, jossa niiden täytyy tavallisesti kantaa pienempiä painoja”.

195. ESS:n mukaan EUIPO:n kolmas valituslautakunta ei nimittäin lausunut mitään Blücher-luetteloissa mainituista painoluokista (tai niiden merkityksestä) eikä myöskään niiden merkityksellisyydestä riidanalaisen mallin uutuuden tai yksilöllisyyden arvioinnissa. ESS lisää, ettei valituksenalaisen tuomion 137 kohdan viimeinen virke ollut tarpeen tuomiossa esitetyn päätelmän tekemiseksi.

196. Group Nivelles ja EUIPO katsovat, että toinen valitusperuste on todettava perusteettomaksi, koska unionin yleinen tuomioistuin ei korvannut EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan arviointia omalla arvioinnillaan.

2. Tarkastelu

197. Ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää tämän valitusperusteen kokonaisuudessaan tehottomana.

198. Aluksi on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa, että EUIPO:n kolmas valituslautakunta oli katsonut mitättömyysvaatimukseen liitetyn kuvan keskellä olevan peitelaatan virheellisesti suihkun vesilukoksi, koska ”mikään asiakirjoissa” ei osoittanut, että peitelaatta oli tarkoitettu yksinomaisesti tai pääasiassa käytettäväksi suihkun vesilukkona.

199. Kuten valituksenalaisen tuomion 138 kohdan sanamuodosta selvästi ilmenee, tämä päätelmä perustuu EUIPO:n elimille toimitettujen asiakirjojen arviointiin, joka esitetään valituksenalaisen tuomion 135–137 kohdassa. Tuomion 137 kohdan viimeinen virke eroaa kuitenkin muista, kuten adverbin ”kuitenkaan” käyttö osoittaa, koska unionin yleinen tuomioistuin ei siinä mitenkään tarkastele Blücher-luettelojen sisältöä, vaan esittää ainoastaan sivuhuomautuksen.

200. Tämä arviointi ei missään tapauksessa ole perusteena unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalainen tuomion 138 kohdassa esittämälle päätelmälle, mikä lisäksi ilmenee nimenomaisesti tässä kohdassa käytetystä ilmauksesta ”on kuitenkin niin, että – –” ja minkä ESS sitä paitsi on nimenomaisesti myöntänyt korostaessaan, että tämä arviointi oli ”tarpeeton”.[54]

201. Toinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt laillisuusvalvontansa rajat, on siten hylättävä.

202. Kaikista edellä esittämistäni syistä ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää ESS:n tekemän valituksen ja velvoittaa sen työjärjestyksensä 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

54 Ks. valituksen 57 kohta.

X Ratkaisuehdotus

203. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Unionin yleisen tuomioistuimen 13.5.2015 antama tuomio Group Nivelles v. SMHV – Easy Sanitary Solutions (Suihkun lattiakaivo) (T-15/13, EU:T:2015:281) kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on tämän tuomion 112–133 kohdassa arvioinut, onko sellaisen tuotteen yksilöiminen, johon mitättömyysvaatimuksen tueksi vedottu aikaisempi malli sisältyy, merkityksellinen tekijä riidanalaisen mallin uutuuden ja yksilöllisyyden arvioinnissa, ja siten ylittänyt Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) valituslautakuntien päätösten yhteisömallista 12.12.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 6/2002 61 artiklan 2 kohdan mukaiselle laillisuusvalvonnalle asetetut rajat.

2) Valitukset hylätään.

3) Easy Sanitary Solutions BV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-361/15 P.

4) EUIPO velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-405/15 P, ja asiassa väliintulijana oleva Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.